

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư ngày 15/12/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 730

“TÂM THIÊN HẠNH THIÊN CÓ THỂ KÉO DÀI ĐƯỢC TUỔI THỌ”

Tất cả chúng sanh trên thế gian này ai có thân mạng, chúng sanh nào có thân mạng cũng đều mong muốn có tuổi thọ. Chúng ta biết, nếu có tuổi thọ mà không có sức khỏe thì còn khổ nạn hơn. Có tuổi thọ và có sức khỏe thì tuổi thọ mới tốt được. Sống ở thế gian, có tuổi thọ thì mới có phước báu, có trí tuệ. Có nghĩa là chúng ta có tiền của, giàu sang, có địa vị, có những năng lực tài năng hơn người thì phải có tuổi thọ mới có thể hưởng được những phước báu đó. Có tiền của, giàu sang, có địa vị, có những năng lực tài năng hơn người mà bị chết yểu, công chưa thành, danh chưa toại mà đã chết thì không có ý nghĩa. Nhiều người sống lâu nhưng bệnh tật, rất khổ đau.

Tôi biết một người rất giàu sang, sau khi đổ bệnh thì nằm trên giường 10 năm, hàng ngày có y tá chăm sóc, cho uống thuốc. Người ấy trong 10 năm tiêu tốn không biết bao nhiêu tiền của, 10 năm giống như chịu tội, quá khổ. Muốn có tuổi thọ, khỏe mạnh, sống lâu thì chủ tế tối cao quyết định vận mạng của mình là chính mình. Phật Bồ Tát còn không có năng lực giúp đỡ chúng ta, huống chi quý thần càn khôn không có năng lực giúp đỡ chúng ta. Nếu họ có thể giúp chúng ta thì chỉ là lấy chính vận mạng của chúng ta để giúp chúng ta. Thay vì chúng ta dần trải phước trong cuộc đời thì chúng ta tiêu phước trước, đến lúc hết phước thì thực sự thê thảm. Ít người hiểu được đạo lý này.

Ông Bà ta dạy con cháu phải tích công bồi đức, làm nhiều việc thiện. Trong Đạo Giáo, “*Cảm Ứng Thiên*” dạy rất hay: “*Nhà nào làm việc thiện, ắt dư thừa việc vui. Nhà nào làm việc ác, ắt dư thừa việc xấu*”. Người không học Phật không hiểu được đạo lý nhân quả cho nên họ tùy tiện. Cuộc sống đau khổ, cảm thấy sắp chết đến nơi rồi, phải lo mà hưởng thụ. Đó là ý niệm sai lầm. Họ làm nhiều việc ác, không việc ác nào mà không dám làm. Họ chỉ chú trọng đến hiện sinh mà không quan tâm đến lai sinh, khiến kiếp lai sinh càng thê thảm hơn.

Người học Phật biết rõ nhân quả, cho dù ngày mai sẽ chết nhưng hôm nay vẫn làm việc tốt, cống hiến cho cuộc đời, cống hiến cho thế nhân. Nếu cho rằng mình làm việc tốt như thế này chắc gì đã nhận được quả tốt. Đây là ý niệm sai lầm. Tất cả mọi việc làm tốt của chúng ta là tích công bồi đức. Chúng ta không hưởng được ở hiện tại thì chúng ta hưởng trong tương lai. Thế hệ sau của chúng ta được thừa hưởng âm đức mà chúng ta để lại. Người xưa đã dạy rất rõ ràng: “*Để tiền lại cho con, chắc gì con giữ được. Để sách lại cho con, chắc gì con đã đọc. Để lại âm đức cho con thì đời đời con cháu ảm no*”. Kể cả trước khi chết một phút, chúng ta không bao giờ thoái tâm, không ngừng làm việc thiện.

Bồ Tát “*trên cầu Phật đạo, dưới hóa độ chúng sanh*”. Người hành Bồ Tát đạo “*trên cầu Phật đạo, dưới hóa độ chúng sanh*”. Bồ Tát gánh vác nghĩa vụ, bổn phận, trách nhiệm đối với tất cả chúng sanh. Hòa Thượng nói: “*Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức*”. Thật ra không phải là không công không đức, nhưng trong tâm chúng ta không hề nghĩ đến. Làm việc lợi ích cho chúng sanh nhưng “*tâm thể là niệm*”, thân tâm không nghĩ đến công đức, không nghĩ đến phước báu để làm. Chúng ta làm vì đó là bổn phận, trách nhiệm, hành Bồ Tát đạo.

Hòa Thượng nói: “*Các vị phải biết tu phước thọ mạng là phước báu đệ nhất. Bạn có tiền của vô lượng, có tiền của rất nhiều, nếu không có thọ mạng, nếu chết yểu thì tất cả đều là rơi vào khoảng không. Cho nên có phước báu, địa vị, trí tuệ thì bạn phải có thọ mạng mới có được những thứ đó. Có thọ mạng thì phải có sức khỏe. Nếu không có sức khỏe thì tuổi thọ càng dài càng khổ. Quả báo của khỏe mạnh sống lâu từ đâu mà có? Phật nói với chúng ta, trong đời quá khứ, đời đời kiếp kiếp không sát sanh, gìn giữ giới không sát sanh rất nghiêm thì đời nay mới có được quả báo này*”.

Khỏe mạnh sống lâu của đời này là do nhiều đời nhiều kiếp không sát sanh. Nếu chúng ta muốn kéo dài tuổi thọ, kéo dài sức khỏe thì phải tiếp tục giữ giới không sát sanh. Có một người giàu có. Họ nghĩ rằng gà là con vật có nhiều bổ dưỡng cho nên mỗi một ngày ông bảo người nhà chung cất một con gà để ông lấy nước gà uống, không ăn thịt. Một thời gian sau, ông trở nên xanh xao vàng vọt rồi chết. Chết bổ quá, ông không tiêu hóa được nên cơ thể bị ngộ độc.

Mỗi chúng ta phải biết, thân thể chúng ta có năng lực tái tạo. Điều này rất nhiều người biết. Ông già bà cả ở quê không ăn uống gì bổ dưỡng nhưng khỏe mạnh sống lâu. Chúng ta uống các loại thuốc bổ, B1, B2, B13... Hòa Thượng Tịnh Không nói: “*Cả đời tôi chưa từng uống dưỡng chất nào*”. Buổi sáng Ngài ăn một bát cháo, buổi trưa Ngài ăn rau xanh. Ngài đã làm minh chứng cho chúng ta. Ngài đi học Liên Hợp Quốc, các tôn giáo bạn thấy Ngài trẻ đẹp, nước da mịn màng thì hỏi: “*Ngài luyện pháp gì, có thể truyền cho chúng tôi được không?*”. Ngài cười tươi nói: “*Tôi chỉ ăn chay, giữ tâm thanh tịnh*”. Chúng ta tâm chưa được thanh tịnh, chúng ta uống thuốc bổ thì tâm phải hổ thẹn. Ngày xưa Phật cùng tăng đoàn 1255 vị Tỳ Kheo nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm. Các Ngài không dùng dưỡng chất gì, khát nước thì lấy bình bát hứng nước suối, hứng nước mưa uống. Ngày xưa tôi từng uống nước sông, khi làm ở ngoài đồng mệt, nằm trên bờ ruộng ngủ luôn, nằm dưới đất ngủ nhưng sức khỏe vẫn tốt. Càng sống với khoa học hiện đại, càng sống với tiện nghi vật chất hiện đại thì càng xa với tự nhiên, cuối cùng mất hết năng lực. Những con kiến có thể phát hiện ra đồ ăn cách chúng rất xa, chúng bò từ bên ngoài bức tường, leo lên tường, rồi bò xuống đĩa bánh. Người ta trồng cây, cuốc đất làm cỏ cho sạch. Tôi không làm như vậy, tôi vẫn để cho cỏ rau mọc như bình thường. Tôi khoét một lỗ ở đất để trồng đậu, từ sáng đến chiều đã có rất nhiều ốc sên bò vào ăn cây đậu. Khứu giác của ốc rất lớn, có thể vượt qua các loại rau khác để tìm đến cây đậu mới trồng. Năng lực sinh tồn của loài ốc thật đáng nể. Con người chúng ta mất hết năng lực sinh tồn.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói: Con người đoản mạng, tàn tật do đời quá khứ giết hại chúng sanh, lãng nhục chúng sanh. Phật pháp thừa nhận có vận mạng, nhưng vận mạng có thể thay đổi, không phải là túc mạng luận, không phải là không thể thay đổi. Từ chỗ nào có thể thay đổi? Từ nơi tâm mà thay đổi. Tâm thanh tịnh thì thân thể khỏe mạnh, thọ mạng tự nhiên sẽ dài lâu”**.

Nếu nhiều năm qua, tôi không tích cực bố thí, không tích cực phóng sanh thì tôi đã mất mạng lâu rồi. Ba của tôi mất lúc 42 tuổi. Ông bị bệnh khổ nghiêm trọng, chết rất thảm. Ông bị sơ gan cổ trướng rất nặng từ năm 39 tuổi, bụng to như cái trống. Cả một đời ông sát sanh hại vật. Ông có 8 – 9 người con nên cực lực lao động, cực lực giết hại chúng sanh để nuôi con, vì thế mà đoản mạng. Lúc tôi phóng sanh, bố thí, tôi không có tâm cầu phước, cầu thọ, không có ý nghĩ làm để tăng sức khỏe, tăng tuổi thọ. Tôi chỉ làm theo lời dạy của Hòa Thượng. Hòa Thượng dạy chúng ta phải tích công bồi đức, làm nhiều việc phước thiện.

Hôm qua tôi tặng rau xanh, lá bồ công anh cho ông hàng xóm. Tôi chỉ cho ông cách nấu nướng các món với lá bồ công anh. Ông ấy khoe: **“Tôi ăn chay lâu rồi!”**. Tôi rất hoan hỉ. Ông ấy hỏi tôi thuốc hạ huyết áp. Tôi khuyên ông giữ tâm thanh tịnh, không sân giận. Tôi quay về nhà hái lá với và lá trà rồi quay lại biếu ông, khiến ông rất vui. Trước đây ông có ác cảm với người tu. Tôi không nói gì về tu hành, cứ cách một – hai ngày lại mang rau sạch tặng cho ông. Ông nhiều lần nói: **“Tôi ăn rau ở ngoài bị đau bụng, ăn rau của Thầy thì khỏe”**.

Hòa Thượng nói: **“Thọ mạng dài ngắn hoàn toàn thao túng ở chính nơi bạn. Người có tuổi thọ dài nhưng ngày ngày tạo nghiệp thì tuổi thọ ngắn lại. Người có tuổi thọ ngắn nhưng ngày ngày hành thiện thì tuổi thọ ngắn biến thành tuổi thọ dài”**. Điều này Hòa Thượng đã minh chứng cho chúng ta. Cha của Ngài trước đây là quân nhân, sát sinh hại vật rất nhiều, Quả báo trước khi chết, ông rất khổ, gặp sông thì nhảy xuống sông, gặp núi thì chạy lên núi. Bà Hàn Quán Trưởng đi xem bói cho Hòa Thượng. Thầy nói bói người đã xuất gia tu hành chân chính như Hòa Thượng thì đã đổi số mạng nên không thể xem bói được.

Hòa Thượng nói: **“Tâm thiện hạnh thiện, tích công bồi đức có thể kéo dài tuổi thọ. Tất cả chủ thể cho vận mạng của chúng ta chính là ở nơi tâm của chúng ta. Nhất định không phải do dược phẩm, thuốc bổ nào làm cho chúng ta khỏe mạnh sống lâu. Không có đạo lý này”**. Vua chúa thời xưa không thiếu thuốc bổ nhưng cũng không thể khỏe mạnh, trường thọ. Chúng ta không bài xích thức uống bổ dưỡng. Khi cơ thể chúng ta cần, chúng ta vẫn nên uống thức bổ dưỡng để phục vụ chúng sanh. Nếu uống thức bổ dưỡng để hưởng lạc thì sai lầm.

Hòa Thượng nói: **“Thân sinh lý bị bệnh thì phải uống thuốc. Tâm sinh lý phải điều tâm. Phải hóa giải oan gia trái chủ. Có bệnh khổ thì phải tìm cách hóa giải, tích công bồi đức, làm nhiều việc thiện lành để có cái hồi hướng cho họ”**. Chi cần khởi tâm động niệm của chúng ta đều vì chúng sanh mà lo nghĩ thì tất cả oan gia của chúng ta thay vì đến thanh toán nợ thì họ ở bên cạnh để hưởng nhờ. Họ không lấy mạng của chúng ta. Nếu chúng ta hưởng thụ năm dục sáu trần thì chắc chắn oan gia trái chủ không tha cho chúng ta.

Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp cho chúng ta. Cả đời Hòa Thượng không uống thuốc bổ dưỡng. Hòa Thượng Hải Hiền không uống sữa bổ dưỡng, không uống thuốc bổ. Ngài chỉ một câu “**A Di Đà Phật**” trong suốt 92 năm mà vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi.

Ông nội tôi chỉ ăn cơm với nước mắm, nước tương, ớt tươi trộn muối hạt, cả đời không có thức ăn bổ dưỡng nào nhưng sức khỏe rất cường tráng, vạm vỡ. Ông chết rất nhẹ nhàng, không cần đi bệnh viện, hơi tàn sức kiệt thì ra đi.

Hòa Thượng nói: “**Tâm thiện, hạnh thiện, tích công bồi đức có thể kéo dài tuổi thọ. Tâm là chủ thể chân thật của vận mạng. Người thân thể khỏe mạnh, hạnh phúc, sống lâu trường thọ đều do tâm. Đây là chân lý, đây là sự thật mà chúng ta nhất định phải tin tưởng, phải hiểu rõ!**”. Bổ phẩm, dưỡng chất chỉ là hỗ trợ, không phải là cái chính. Cầu Phật Bồ Tát, cầu quý thần thì không được. Chúng ta có một tục lệ của nhân gian, gặp Phật thì xin Phật, gặp Thần thì xin Thần, gặp quý thì xin quý. Ngày giao thừa, ngày mừng 1 Tết, người ta đi chùa thắp hương cầu may mắn. Đó cũng là một nét đẹp văn hóa nhưng chúng ta phải hiểu bản chất.

Chỉ có tâm thiện, hạnh thiện, tâm tốt làm việc tốt, tích công bồi đức thì mới giúp ta thay đổi vận mạng. Trong vận mạng chúng ta có phước báu, có trí tuệ, có khỏe mạnh, có sống lâu, có bốn thứ đó thì phía sau là có hạnh phúc. Thay đổi vận mạng hoàn toàn là ở khởi tâm động niệm của chính mình, chứ không phải ở bên ngoài. Chúng ta không nên hướng ra bên ngoài để tìm cầu. Chúng ta phải quay vào bên trong, chỉnh sửa chính nội tâm của mình thì hoàn toàn có thể thay đổi được vận mạng của mình.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!